

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Jiřího Pally a soudců Mgr. Aleše Roztočila a Mgr. Petra Šuránka v právní věci žalobců: **a) J. D. a b) V. D.**, zast. JUDr. Tomášem Davidem, advokátem, se sídlem Dlážděná 1586/4, Praha 1, proti žalovanému: **Krajský úřad Moravskoslezského kraje**, se sídlem 28. října 117, Ostrava, v řízení o návrhu žalobců na přikázání věci vedené u Krajského soudu v Ostravě pod sp. zn. 22 A 6/2015 Městskému soudu v Praze,

t a k t o :

Návrh žalobců na přikázání věci Městskému soudu v Praze **se z a m í t á .**

O d ů v o d n ě n í :

Žalobou podanou u Krajského soudu v Ostravě se žalobci domáhají zrušení rozhodnutí ze dne 18. 11. 2014, č. j. MSK 150331/2014, kterým žalovaný zamítl odvolání a potvrdil rozhodnutí Obecního úřadu Bernartice nad Odrou ze dne 4. 8. 2014, č. j. 202/2014. Naposledy uvedeným rozhodnutím obecní úřad zamítl žádost žalobců o určení, že komunikace nacházející se na pozemcích p. č. X, p. č. X a p. č. X v katastrálním území B. n. O. nejsou místní ani účelovou komunikací ve smyslu § 6 a § 7 zákona č. 13/1997 Sb., o pozemních komunikacích. Žalobci navrhli, aby krajský soud zrušil současně s rozhodnutím žalovaného i prvoinstanční rozhodnutí.

Krajský soud v Ostravě předložil Nejvyššímu správnímu soudu dne 28. 2. 2017 soudní spis sp. zn. 22 A 6/2015 k rozhodnutí o návrhu žalobců na přikázání věci jinému soudu z důvodu vhodnosti podle § 9 odst. 2 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“).

Žalobci (dále jen „navrhovatelé“) ve svém návrhu uvedli, že jejich zástupce má sídlo advokátní kanceláře mimo územní obvod Krajského soudu v Ostravě a delegace místní příslušnosti by tak byla vhodná s ohledem na rychlost a hospodárnost řízení. Vzhledem k tomu, že zástupce navrhovatelů má sídlo v Praze, navrhli, aby Nejvyšší správní soud přikázal věc podle § 9 odst. 2 s. ř. s. Městskému soudu v Praze.

Žalovaný se k návrhu na přikázání věci nevyjádřil.

Podle § 9 odst. 2 s. ř. s. „*Nejvyšší správní soud může věc přikázat jinému než místně příslušnému krajskému soudu, je-li to pro rychlost nebo hospodárnost řízení nebo z jiného důležitého důvodu vhodné.*“

Tato tzv. delegace vhodná představuje průlom do ústavního principu zákonného soudce, vyjádřeného v článku 38 odst. 1 Listiny základních práv a svobod tak, že nikdo nesmí být odňat svému zákonnému soudci, přičemž příslušnost soudu a soudce stanoví zákon. Místní příslušnost soudu, určená procesními předpisy, je tedy základním pravidlem, které je promítnutím dělby činnosti uvnitř soudní soustavy mezi jednotlivými články tak, aby věci byly projednávány tam, kde jsou nejlepší předpoklady pro jejich náležité projednání a rozhodnutí.

V otázce tzv. delegace vhodné již existuje ustálená judikatura Nejvyššího správního soudu (viz usnesení rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 22. 4. 2004, č. j. Nad 138/2003 - 26, publ. pod č. 305/2004 Sb. NSS). Delegaci vhodnou lze připustit pouze tehdy, dojde-li tím k hospodárnějšímu, rychlejšímu či spolehlivějšímu posouzení věci. Jedná se však o výjimku z pravidla a lze ji připustit pouze za výjimečných okolností. Pro delegaci vhodnou musí existovat další důvody a naléhavé zájmy, které výjimečně a zcela ojediněle převáží nad ústavní zásadou zákonného soudce a soudu.

Úlohou Nejvyššího správního soudu v této věci je tedy posoudit, zda jsou dány důvody pro výjimečné použití institutu vhodné delegace a rozhodnout, zda by řízení u Městského soudu v Praze bylo z komplexního pohledu na věc hospodárnější, rychlejší a spolehlivější než u místně příslušného Krajského soudu v Ostravě.

Nejvyšší správní soud však v posuzované věci neshledal naplnění výjimečných okolností, které by svědčily k přikázání věci Městskému soudu v Praze. Naopak, situace, kdy má advokát žalobce sídlo v obvodu jiného než místně příslušného soudu, je zcela obvyklá. Pokud by Nejvyšší správní soud připustil delegaci za těchto okolností, umožnil by žalobcům, aby si společně s volbou zástupce volili dle vlastní libovůle i místně příslušný soud, což by ovšem vedlo ke zcela neakceptovatelnému průlomu do ústavního principu zákonného soudce.

Nejvyšší správní soud proto uzavřel, že podmínky ustanovení § 9 odst. 2 s. ř. s. nebyly v projednávané věci naplněny, a věc nepřikázal Městskému soudu v Praze, jak bylo navrhováno. Žalobu podanou žalobci proti shora označenému rozhodnutí žalovaného tedy projedná a rozhodne o ní věcně a místně příslušný Krajský soud v Ostravě.

P o u č e n í: Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 30. března 2017

JUDr. Jiří Palla
předseda senátu